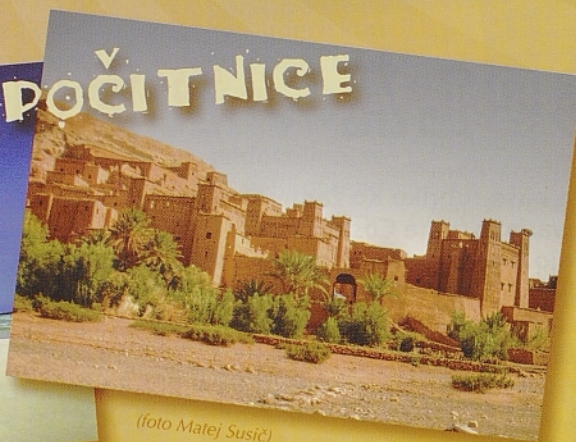

RECEPT ZA NEPOZABNE POČITNICE

(foto Matej Susič)

Najlepšo ulico v dalmatinskem mestecu boste našli, če se boste v njem zgubili. Najbolje boste uživali na plaži, če vam ne bo treba skrbeti za urnike, mestne prospekte in organizirane zabave. Prepustite se

svojim čutom: barve, vonjave, okusi in glasovi vas bodo prevzeli.

2. Ne pozabite nase! Ne hranite samo svojega zarjavelega trebuščka s sladoledom. Na počitnice si vzemite tudi kakšno zanimivo knjigo ali film. Kdo ve, mogoče boste z zanimivim naslovom v torbi za na morje privabili prijetnega fanta/punco, ki sedi na brisači poleg vaše.

3. Bodite v dobri družbi! S prijatelji bo vsak trenutek nepozaben.

4. Postavite si kakšen zabaven cilj: v mrzlih zimskih dneh boste lahko prijateljem pripovedovali o poletnih avanturah. Lahko preizkusite vse sladoledarne v okolici in izberete najboljšo. Lahko kolesarite na Nanos. Lahko na steno vaše sobe narišete ogromen grafit.

5. Pouk se je zaključil, ni vam tako pogosto treba odhajati na univerzo ... Imate torej več časa, ki ga lahko posvetite tudi drugim! Veliko je takih, ki jim lahko pomagata s svojim nasmehom in dobro voljo, za to pa ni treba, da odidete na drugi konec sveta: stara in osamljena soseda bo zelo vesela, če jo peljete na sladoled. Otrokom boste kot animatorji pričarali posebne trenutke v poletnih središčih. Pojdite z dedkom na kavo!

Morje, sonce, sladoled na plaži, prijetna družba, sprehodi v naravi, pa tudi branje, pomoč drugim in kakšno dobro delo so recept za počitek, zabavo in poletni nasmeh!

Sveda je tudi letos prišlo težko pričakovano poletje. Včasih se mi zdi, da se v tem obdobju najdemo na pravem vročem bojnem polju. Tekmujemo, kdo bo poletel na najbolj eksotični otok, kdo bo na plaži najbolj moden in kdo bo v večernih urah najbolj monden. Ženske si nakupijo celo goro revij in časopisov, da bodo lahko s prijateljicami komentirale vroče govorice domačih in tujih zvezdnikov: od spet prostega Georga Clooneya pa do letošnjih kraljevskih porok. Na plaži potekajo prava lepotna tekmovanja; katera se je v mrzlih zimskih dneh mučila z najuspešnejšo shujševalno kuro? Katera je kupila najbolj modne poletne kopalke? Letos je bolj in živopisani orientalski pareo ali rock mini krilo? Poleg tega se čez dan prerivamo na sesljskih plažah (še dobro, da jih imamo), da so barvane brisače videti kot tetrisovi labirinti. Zvečer pa se spet vsi videvamo v istih lokalih in se sprašujemo, ali je aperitiv še vedno v modi.

Da se ne bodo počitnice prelevile v stresno tekmovanje k popolnosti, vam bom tudi v poletnih dneh ponudila poseben recept. Tokrat pa vam ne bo treba lupiti krompirja, čistiti ribe in topiti čokolade. To je recept za nepozabno poletje!

1. Če boste odšli na počitnice, si svojih prostih dni na tujem nikar ne pretirano organizirajte.

IRENE COSTAROL
NA VIŠJI ŠOLI V ZDA

ŠOLA V NEBRASKI

Tokrat sem se za našo rubriko Ko zamejč na rajžo gre pogovarjal z Irene Costariol. Opisala nam je svojo izkušnjo študijskega leta v tujini z organizacijo EF. Irene, ki je obiskovala goriški klasični licej, sedaj uspešno končuje industrial design v Benetkah.

■ Kje in kdaj si bila?

□ Šolsko leto 2006–2007 sem preživela v Lincolnu v Nebraska (ZDA). Živela sem sicer v manjši vasi s približno 1.100 prebivalci v 13-članski družini. Večina ljudi se je ukvarjala s kmetijstvom, vsaka hiša je bila obdana z zelenjem in mladi so bili zelo povezani med sabo.

■ Zakaj si se odločila za študij v tujini?

□ Že pred vstopom na gimnazijo sem odločila, da bom 4. letnik višje šole preživela v tujini. Zavedala sem se, koliko lahko taka izkušnja prispeva k moji osebni in študijski rasti in sem zato takoj izkoristila enkratno priložnost.

■ Kako si izvedela za to možnost?

□ Na to možnost so me opozorili starši, ki zelo poudarjajo pomen takih projektov v mladih letih.

■ Katere šole si obiskovala?

□ Obiskovala sem četrti, to je tudi zadnji letnik splošne višje šole, ki je nudila celo vrsto različnih predmetov. Vsak dijak si je lahko izbral do osem predmetov, med katerimi so bili trije obvezni (angleščina, matematika in zgodovina). Poleg obveznih predmetov sem sledila pouku španščine, likovne vzgoje, zgodovine umetnosti, biologije in državne vzgoje.

■ Kateri so bili prvi vtisi (npr. v prvem mesecu)?

□ Prvi vtis, ki sem ga dobila, je bila velika odprtost in radovednost odraslih ljudi, predvsem profesorjev, sosedov, staršev mojih sošolcev do mojih različnih navad in kulture, ki je pri mladih vsaj na začetku sploh nisem našla.

■ So se le-ti spremenili?

□ Vtisi so se spremenili, ko sem svojo zadržanost nekoliko opustila, se prilagodila novim ritmom življenja in podrobneje spoznala ljudi.

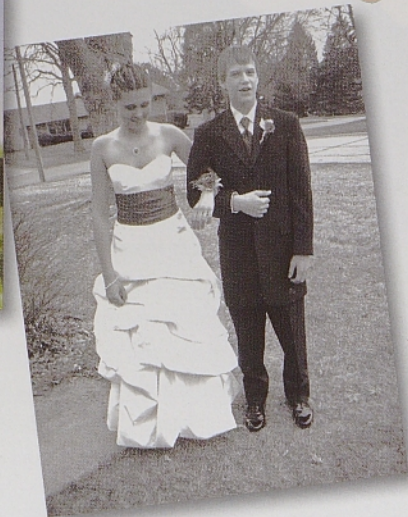
■ Kaj vsega si počela v prostem času?

□ V prostem času sem se veliko ukvarjala s športom: košarko, troskokom in tekom na 1000 in 2000 metrov. Veliko sem risala in slikala, prosti čas pa sem prav rada preživljala s svojo zelo številno družino, ki je bila v vasi kulturno zelo aktivna.

■ Nikoli ne boš pozabila ...

□ Prejema nagrade za najboljšo likovno ustvarjalko ob koncu šolskega leta, prvega koša s šolsko košarkarsko reprezentanco in potovanja na Havaje.

■ Kateri pa je tvoj najslabši spomin?

□ Najslabši spomin je bila izkušitev iz finalne tekme teka na 2000 metrov: nisem poznala njihovega pravila, da se lahko ima na sebi samo barve, ki predstavljajo šolo; jaz pa sem poleg rdeče in bele barve, imela na zapetju tudi moder trakec, ki ga je sodnik opazil in me zaradi tega izključil. Sicer se je po tekmi opravičil, ko je izvedel, da nisem Američanka.

■ Katere so največje razlike med "nami" in "njimi"?

□ Med najbolj opaznimi razlikami je prav gotovo šola in odnosi med profesorji in dijaki. Vse, kar spada pri nas k izvenšolskim dejavnostim, se tam dogaja v šolskem okviru, saj dejavnosti vodi eden izmed profesorjev. Ob vsaki šolski tekmi se je zbrala v telovadnici ali na igrišču kar cela vas: dijaški, godba na pihala, »cheerlea-

ders« in profesorji v prvi vrsti. Vsi so imeli na sebi samo rdeča oblačila, ker je bila to barva naše šole. Višješolski študij se zaključi z znanim ameriškim plesom, pri katerem prav tako sodelujejo vsi vaščani.

Na splošno živijo bolj umirjeno življenje kot mi, zadovoljijo se z malim in dajejo veliko težo družini. To velja sicer predvsem za območje, kjer sem preživela svojo izkušnjo, prav gotovo pa je v večjih ameriških mestih življenje drugačno.

■ Kakšna pa je bila vrnitev domov?

□ Vrnitev je pomemben del izkušnje: vrneš se popolnoma spremenjen v okolje, ki je v bistvu ostalo tako, kot si ga zapustil. Vsekakor poteka vse precej naravno in hitro. Težja je bila samo vrnitev v šolske prostore, kjer se pač niso vsi strinjali z mojo izbiro. To je bil del igre in odgovornosti, ki si jih za take izkušnje moraš vzeti.

■ Kako je ta izkušnja vplivala nate?

□ Če znaš izkušnjo maksimalno izkoristiti, te ta nedvomno spremeni in obogati pod najrazličnejšimi zornimi koti. Ameriški šolski sistem mi je veliko pomagal pridobiti na samozavesti in motivaciji; to mi je bilo v veliko pomoč predvsem med univerzitetnim študijem. Če takrat ne bi odpotovala v Ameriko, verjetno ne bi nikdar tako globoko spoznala same sebe in bi zato po vsej verjetnosti po končani maturi izbrala napačno študijsko pot, kar bi sedaj drago plačevala.

■ Ali bi svojo izkušnjo komu svetovala?

□ Izkušnjo svetujem prav vsem 16-letnikom, saj se mi še sedaj, ko zaključujem univerzitetni študij, na različne in mnoge načine obrestuje.

Simon Peter Leban

Mladi želijo biti ustvarjalni! Na vseh področjih! Če že ne znajo prelitati svoje ustvarjalnosti v verze, v note, ali denimo v barve na platnu, lahko poiščejo kako tako dejavnost, ki jim obenem omogoča, da so v družbi svojih sovrstnikov in da ustvarijo nekaj takega, kar je lahko tudi drugim v korist ali užitek. Mladi, ki se zbirajo v Slovenskem kulturnem klubu in pri Mosp-u, se že tradicionalno posvečajo nekaterim takim dejavnostim. Nalašč zato, da bi razvili ustvarjalnost posameznikov na raznih področjih – pa tudi zato da bi se zabavali ob druženju –, se posvečajo dejavnostim v raznih kroških in skupinah. Letos sta tako delovali dve gledališki skupini (mlajša in starejša), plesni, mednarodni in časnikarski krožek. Za vse so skrbele mlade in nadebudne voditeljice: Patrizia Jurinčič, študentka na AGRFT, je vodila mlajšo gledališko skupino. Helena Pertot, študentka na leposlovni fakulteti v Trstu je bila odgovorna za starejšo gledališko skupino. Koreografinja Raffaella Petronio je vodila plesno skupino, v imenu katere je na naša vprašanja odgovarjala ena izmed stebrov skupine, Darja Kodrič. Mednarodni krožek je koordinirala podpredsednica društva Mosp Mirjam Malalan. Za časnikarski krožek pa sta skrbeli glavni urednici Rasti Neža Kravos in Julija Berdon. Poglejmo, kako jim je šlo od rok.

★ Kako je potekala dejavnost v krožku?

■ **Patrizia** (gledališka 1): Krožek je letos potekal v znamenju govornih vaj, branja različnih odlomkov in drugačnih priprav na novo produkcijo.

■ **Helena** (gledališka 2): Dobilni smo se enkrat tedensko po uro in pol. Nekje do decembra smo ponavljali lansko predstavo. Po božičnih počitnicah pa smo se lotili nove, letošnje predstave.

■ **Darja** (plesna): Plesni tečaj je potekal tako, da smo se vse od oktobra enkrat tedensko srečevale v telovadnici liceja Prešeren, kjer smo imele po dve uri plesnih lekcij.

■ **Julija** (časnikarski): Vsak mesec smo imeli sestanek na sedežu Mladike. Med srečanjem smo načrtovali novo številko, debatirali o temah in člankih in skupaj ustvarjali strani Rasti.

■ **Neža** (časnikarski): V sproščenem vzdušju smo se menili o argumentih, ki jih bomo obravnavali, ter si porazdelili naloge.

■ **Mirjam** (mednarodni): Srečali smo se v glavnem pred in med mednarodnimi semi-

narji predstavnikov evropskih manjšin.

★ Kaj ste pripravili? Katera je bila vaša najpomembnejša dejavnost oz. projekt?

■ **Patrizia** (gledališka 1): Večino časa smo namenili pripravljanju igre Razbojnice, ki sem si jo zamislila za letošnjo sezono.

■ **Helena** (gledališka 2): Po dolgem iskanju ustreznega teksta smo se odločili, da se preizkusimo z znano predstavo Hrup za odrom. Tekst sem sama prevedla in priredila. Idejo za ta tekst pa sta imela dva gojenca (na šoli sta namreč slišala o tem).

■ **Darja** (plesna): Učile smo se različnih tehnik sodobnega plesa ter izboljševale že pridobljeno znanje. Ob tem pa smo še pripravljale koreografijo za nastope, ki smo jih načrtovale za junij.

■ **Julija** (časnikarski): Naša najpomembnejša dejavnost je bilo seveda sestavljanje strani mladinske revije. Z veseljem lahko povem, da so vsa kič nastale zelo zanimive ideje, ki smo jih v glavnem tudi udejanjili, nekatere pa hranimo za naslednjo sezono. Letošnje leto je bilo zame (in mislim tudi za Nežo) precej zani-

mivo, saj sva se morali izkazati v novi vlogi urednic. Upam, da nama je to uspelo.

MOSP in SKH -

OBRAČUN DELOVANJA OB R

Ustvarjalnost vzdušje v skupini

ŽELJA, DA BI SE PRIDRUŽILO
ŠE NOVI NAVDUŠENI

Patrizia

Darja

Mirjam

Gledališka skupina 2 med pripravo nove predstave.

■ **Mirjam** (mednarodni): Glavne dejavnosti skupine so priprava na mednarodne seminarje in sodelovanje z drugimi manjšinskimi organizacijami ter ustvarjanje in vzdrževanje kontaktov. Vpostavili smo dobre stike s skupino Mladi za mlade iz Trsta, kateri sedaj sodelujejo z nami na izmenjavah.

★ **Kako bi ocenila letošnjo sezono v krožku, ki si ga vodila/koordinirala? Od 1 do 10 - in zakaj?**

■ **Patrizia** (gledališka 1): Če je bila lanska prva sezona otroško razigrana, se letošnji najbolj poda pridevnik „pubertetniška“, z vsemi vzponi in padci, ki se k puberteti prilegajo. Med vzpone prav gotovo štejem navdušenje, s katerim smo se zagнали v delo kljub okoliščinam, ki so zahtevale pošte-

no dozo potrpljenja in prilagajanja (letos sem namreč pričela s svojim študijem v Ljubljani in je bilo kar težko usklajevati obveznosti in zadostiti potrebam vseh), manjši padec – čeprav se mi zdi padec tu pretirana beseda, raje bi rekla „počasnejši pristanek“ – pa je ta, da bomo rezultate svojega truda pokazali šele v naslednji sezoni, ker so nam pot do premiere zastrli nepričakovani zapleti. Zaradi tega bi letošnji sezoni dala solidno 8: tako smo na pol poti.

■ **Helena** (gledališka 2): Sezono bi gotovo ocenila odlično. Skupina je enotna in dobro dela.

Levo: gledališka skupina 1 v lanski sezoni.

plesna skupina.

Gotovo se lahko v marsičem izboljša. Prav vsi pa so se potrudili, saj je predstava kar zahtevna. Zato dam vsakemu svojemu igralcu in igralki desetico s pohvalo. V pravo veselje mi je bilo delati z njimi.

■ **Darja** (plesna): Mislim, da s solidno 9–ko. Če ti je ples všeč, kot je meni, lahko ob tem, da tečaj vodi izkušena in nadarjena vaditeljica, samo še bolj uživaš.

■ **Julija** (časnikarski): Letošnja sezona je bila zelo bogata: s sodelavci smo obravnavali zares veliko zanimivih tematik, večkrat smo tudi sestavili ankete in se pogovorili z mladimi. Uspešna je bila tudi rubrika psihologinje Ingrid Bersenda, ki je odgovarjala mladim v težavah. Mislim, da si vsi skupaj zaslužimo devetico.

■ **Neža** (časnikarski): Glede na to, da sem se s tem prvič ukvarjala, ne vem, koliko je moja ocena verodostojna. Letošnja sezona je bila produktivna, je pa še mnogo stvari, ki bi jih bilo treba izboljšati. Naše delo bi ocenila z 8; čeprav smo se med sodelavci zelo dobro ujeli in se mi zdi, da so bile izdane številke Rasti kar

Helena

lepo urejene, smo včasih premalo komunicirali med sabo. Tudi to, da smo vsi zelo zasedeni, nam je včasih povzročalo težave. Kljub vsemu pa sem nad letošnjo sezono kar zadovoljna.

■ **Mirjam** (mednarodni): Letošnja sezona žal ni bila zelo aktivna z vidika prisotnosti na sestankih, ampak uspelo nam je vzpostaviti in ohraniti kontakte po celi Evropi in doma.

★ **Načrti in želje za prihodnjo sezono?**

■ **Patrizia** (gledališka 1): V prihodnji sezoni nas, kot omenjeno, čaka dolg, o katerem sem prepričana, da ga bomo uspešno poravnali, v drugem delu sezone pa načrtujemo projekt, ki naj zaenkrat še ostane presenečenje. Moja največja želja je ta, da bi se nam pridružilo še več članov, da bi ustvarili navdušeno skupino, ki se veseli druženja tako na odrskih deskah kot tudi sicer.

■ **Helena** (gledališka 2): Seveda bi želela, da bi skupina ostala enaka. Verjetno se pa moje sanje ne bodo uresničile, ker nekateri člani skupine odhajajo drugam na študij. Vsekakor bom z ostalimi nadaljevala ... imam že kar nekaj zamisli ...

■ **Darja** (plesna): Predvsem, da bi še tako nadaljevala. Ne bi škodilo pa, (dalje ➡)

Neža

Verjetno
v krožkih

če bi se nam pridružila še kaka plesalka ali še bolje – plesalec!

■ **Julija (časnikarski):** Upam, da bo v skupini še vedno vladalo tako prijetno vzdušje.

■ **Neža (časnikarski):** Večjih načrtov še nimamo. Upam pa, da se bo naša skupina ohranila oziroma še razširila, da bo lahko vsaka izmed naslednjih Rasti bolj polna svežih in kreativnih idej.

ošnji Easter
minar pri Flensburgu.

■ **Mirjam (mednarodni):** Upam, da bo v prihodnji sezoni več mladih, ki bi si želeli potovati in spoznavati različne kulture, kajti letos je bil glavni problem skupine ta, da nismo našli fantov in deklet, ki bi imeli kaj časa za udeležbo na seminarjih po Evropi.

★ *Kako boš preživela poletne počitnice?*

■ **Patrizia (gledališka 1):** Po sanjskih počitnicah, ki sem si jih privoščila lani, sem se odločila, da se mi letos ne ljubi ničesar načrtovati: pustila se bom presenetiti.

■ **Helena (gledališka 2):** Počitnice bom preživela žal na univerzi ...

■ **Darja (plesna):** Najprej me čaka Arteden v Lonjerju, kjer

že več let sodelujem pri organizaciji. Nato mislim, da bom obiskala kakšno evropsko mesto, nisem pa še odločila katero. Avgust pa bom preživela v glavnem na knjigah, saj me septembra čaka še en večji izpit na fakulteti.

■ **Julija (časnikarski):** Kar nekaj časa bom preživela na knjigah, vmes pa bo precej begov na lepše.

■ **Neža (časnikarski):** Moje letošnje poletje bo kar dolgočasno. Velik del počitnic bom preživela na univerzi ... če bo šlo vse po sreči, si bom pa mogoče privoščila kakšno manjše potovanje v tujino.

■ **Mirjam (mednarodni):** Poletne počitnice bom preživela v glavnem na delu. Morda mi bo kak vikend uspelo kam zbežati. Upam!

Življenje je lepo, čeprav ...

ingrid.bersenda@gmail.com

Živijo, Ingrid!

Že nekaj časa premišlujem, da bi ti pisala.

V šoli imam nekaj manjših težav, vendar mislim, da je moj največji problem pomanjkanje koncentracije. Vsakič, ko se lotim učenja, se zelo hitro zamotim in neham. Slišala sem, da obstajajo posebne vaje, ki pomagajo za boljšo koncentracijo. Imaš mogoče še kak nasvet, kako bi mi bilo lahko pri učenju lažje?

Najlepša hvala že vnaprej!

Pozdravljena!

Vzroki za težave s koncentracijo so odvisni od vzgojnega ravnanja, načinov poučevanja in zahtevnosti. Okolje je tisto, ki lahko koncentracijo spodbuja in razvija, pomaga preprečevati težave, lahko jih pa tudi povečuje. Pogosto je lahko vzrok za slabšo pozornost čustvene narave. Kaže se lahko na primer v impulzivnosti, neodločnosti, negotovosti ter neučinkovitosti. Svetujem ti, da najprej poskrbiš, da spoštuješ svoje fizične potrebe, kot so: zadostno spanje, ustrezna prehrana in fizična aktivnost. Obenem uči se tako, da si po petdesetih minutah učenja vzameš desetminutni premor. Pavzo izkoristi za to, da prezračiš prostor in se razgibaš. Postavljalj si uresničljive cilje in planiraj, kako boš porazdelila učenje v času, ki ga imaš na razpolago.

Poleg tega ti lahko svetujem, da v prostoru, kjer se učiš odstraniš ali zmanjšaš vse nepotrebne stvari, ki te motijo pri koncentraciji (telefon, glasba, televizija, hrana, ipd.). Ni nujno, da je prostor velik, pomembna je njegova funkcionalnost: v njem se moraš počutiti dobro in mora biti dovolj razsvetljen.

Če ti vsi ti nasveti ne zadostujejo in je še kaj drugega emotivnega, kar te tlači, mi lahko mirno pišeš, da se skupaj pogovoriva.

Srečno in lep pozdrav
Dr. Ingrid Bersenda

DRUGI DEL MENE

Prispevek je prejel posebno pohvalo na literarnem natečaju Depangher

Ena kapljica, dve kapljici, tri kapljice. Kot grenke solze polzijo po orošeni šipi okna. Sedim za pisalno mizo in ob skodelici kave skušam s pisalom ujeti misli, ki mi uhajajo kot kapljice na šipi. Vse moje misli so pri tebi, tata ...

Prvič ti pišem, čeprav sva si sedaj oddaljena le nekaj metrov. Vem, da ne spiš, da si v tej vlažni noči zbujen. Vem, da tudi ti razmišljaš o sebi, mogoče tudi o meni. Še vedno si očitaš, da mladosti nisi pravilno živel. Toda veš, da je življenje potovanje skozi čas in da so najlepše postojanke že mimo. To opažam, ko se na tvojem obrazu pojavi nasmešek, ki skriva kanček melanholije in hrepenenja. Tata, pišem ti, čeprav vem, da mojih besed ne boš nikoli prebral. Nikoli ne bom zbrala dovolj poguma, da bi ti povedala, kaj v resnici čutim. Misli zaklepam v skrivnostno skrinjico, o kateri ti ne veš ničesar. Skrinjica se zliva v toku med mojo preteklostjo in sedanjostjo in skuša izraziti s pisalom to, kar moje ustnice ne zmorejo izgovoriti. Sledim obrisom srca in na njem s konico hladnih prstov iščem vsako posamezno črko, ki bo zapolnila to belo stran s temnimi čustvi, spomini, solzami in nasmehi. Včasih se mi zdi, kot da se ne zavedaš, da so se stvari spremenile in da nisem več tvoja mala punčka. Počutim se drugačno, drznem si celo poudariti, da se počutim bolj zrelo. Kako težko mi je pisati, tata. Še ničesar nisem povedala, a se mi stran zdi že polna. Lahko bi začela s tem: »Rada te imam«, saj to veva oba. Toda kar si najbolj želim povedati je to, da se v resnici sploh ne pozna. Žal poznaš le tisti del mene, ki ga ti želiš poznati. Nikoli se nisva zares pogovarjala in včasih mi je celo nelagodno, ko ti pogledam v oči. Spominjam se, ko sem bila še mala deklica, ko si mi uho položil na tvoje srce, ko si me s svojo bujno brado žgečkal ali ko si me poljubljal na lice. Tega ne delaš več. Upala sem, da se bo s časom najin odnos spremenil in da me boš spet sprejel kot tvojo malo princeso. A me nisi nikoli poskušal razumeti. Nisi me pustil priti do besede. Večkrat sem se skušala pogovoriti s teboj, ti izpovedati svoje misli in čustva, toda ti si bil vedno zaprt v svoja prepričanja, tako da si vsako pri-

ložnost za pogovor spremenil v konflikt. Prvič sem začutila odpor s tvoje strani pri desetih letih. Tata, strasten oboževalec narodno zabavne glasbe. Se še spominjaš, ko si me v osnovni šoli peljal na lekcijo kitare? Joj, kakšen jok. Najprej si me celo hotel vpisati na lekcije harmonike, toda mama se je uprla, kajti ta inštrument ji ni najbolj pri srcu. Vsakič, ko si me peljal na lekcije kitare, je v meni izbruhnil velik odpor. Sovražila sem to dejavnost, a ti nisi razumel, nisi hotel razumeti. Ko si bil mlad, nisi imel možnosti, da bi se naučil igranja inštrumenta, tako si vsa svoja upanja in želje prenesel name. In jaz sem te vsakič razočarala. Skušala sem slediti svojemu srcu in istočasno zadovoljiti tvoje želje. Zame si si zamislil rožnato življenje, v katerem bi uresničila vse tvoje želje. Ja, tvoje želje, Tata! Želel si si, da bi se izšolala na trgovski tehnični šoli. Postala naj bi uspešna gospodarstvenica. A se nisi nikoli vprašal, kaj si v resnici želim? Nikoli nisi pomislil, da sem si tudi jaz zastavila cilje v življenju, ki so v skladu z mojimi željami. Tesno si prepričan v svoja stališča, toliko da ne sprejmeš drugih možnosti. Vem, da si zame želiš le najboljše, to, kar v svoji mladosti nisi mogel doseči, a najbolje lahko dosežem tudi tako, da sledim svojim željam. Ne poznaš me, nočeš me poznati. Ker sem vedno čutila odpor s tvoje strani, sem začela svoj pravi jaz skrivati, potlačevati. Danes pa prihaja na dan ta drugi del mene, ki mi lajša tesnobo. Ja, točno tako, trpim. Trpim zaradi tebe, ker me ne sprejmeš take, kot sem, počutim se, kot da ti delam krivico, ko ne sledim tvojim željam. A najbolj trpim sedaj, tata. Sedaj, ko me sploh ne sprejmeš več, ko te je sram me pogledati v oči, sedaj ko sem te najbolj razočarala. Zakaj, zakaj? Zakaj sem se ti tisti večer približala in ti rekla: »Tata, ljubim Italijana?« Zakaj sem ti to storila? Že od otroštva si mi vedno govoril, da te je neka izkušnja, v odnosih s tržaškimi Italijani, zaznamovala skozi celo življenje. A takrat nisem razumela. Ko sem odrasla, pa si mi pojasnil, da si kot najstnik doživel fizično in psihično nasilje s strani nekaterih tržaških fašistov. Ta podoba pa je še vedno živa v tebi in ti povzroča odpor

(dalje ➡)

← (dalje s prejšnje strani)

vsakič, ko prideš v tesen stik z osebo italijanskega rodu. Praviš mi, da mi ne želiš tega, da bi na lastni koži doživela to, kar si sam doživel. Tudi jaz si tega ne želim. Zapeče me pri srcu, ko mi s solznimi očmi pripoveduješ, ko me samo s trpečim pogledom prosiš, naj zavrnem svojo ljubezen. Tata, počutim se kot med dvema ognjema, karkoli storim, vem, da bo nekdo trpel. Komaj sedaj vem, kako je težko ljubiti. A ljubezen v meni prevlada nad vsemi čustvi. Ljubezen je sredstvo, ki naj bi združilo različne kulture in jezike. Večkrat si zamišljam, kako bi se dve različni kulturi, ki sta si skozi zgodovino bili vedno ob strani, spojili. Zavedam se, da so predsodki še vedno močno ukoreninjeni, čeprav je minilo mnogo let. Proces sprejemanja različne kulture od naše je zelo dolg, čeprav smo že na dobri poti. Tata, tvoj občutek odpora izvira iz izkušenj in predsodka. A oseba, ki jo ljubim, je dobra, pravična oseba, čeprav je italijanskega rodu. Ne moreš kar tako opredeliti neke osebe, če poznaš le njeno narodno pripadnost. Kljub

temu pa ti nočeš sprejeti mojih čustev. Ne zavedaš se, da je ljubezen slepa miš, ki se ne ustavlja pri malenkostih, kot je narodnost. Ljubezen bi morala biti univerzalna, multikulturna, ne pa polna predsodkov. Včasih je drugačnost celo ena od najbolj pozitivnih lastnosti neke zveze. Drugačnost bogati človeka, mu odpira nove poti v življenju in nove možnosti. Dve tako različni kulturi, ki sta si fizično zelo blizu, pa bi se morale združiti, si iti naproti, spojiti lastne značilnosti in vrednosti. Danes predsodki sploh ne bi smeli več obstajati. Ljubezen, prijateljstvo in bratstvo bi morali prevladati nad vsem. Tata, to je moja zadnja misel, upanje, da boš nekega dne spet sprejel drugi del mene, predvsem pa da boš svoje predsodke spremenil v strpnost in ljubezen.

Kapljica ... Misli so se razvile pozno v noč, dani se ... S solznimi očmi se zagledam skozi okno. Kapljice, ena za drugo izginjajo z orošene šipe, kot misli in težave se razblinijo iz moje duše. Lahko noč, tata ...

Kot že vrsto let bo tudi letos v prvem vikendu julija potekalo srečanje za mlade Slovence iz zamejstva, zdomstva in Slovenije. Letošnje srečanje se bo prvič odvijalo na sedežu Sociane akademije v Ljubljani, ki je tudi letošnji glavni organizator družjenja. Ostali soorganizatorji pa so: Središče Rotunda, Primorski družbeni center, Koper – AKZ Amos – Svetovni slovenski kongres (SSK) – Mladi v odkrivanju skupnih poti (MOSP) – Rafaelova družba

– Duhovno prosvetni center, Celje.

Tema 21. Drage mladih je 20 let samostojne Slovenije. Na letošnji Dragi bodo gostje podali svojo refleksijo o trenutnem stanju Slovenije, o

ČUTIM SLOVENIJO?

Slovenija včeraj, danes, jutri –
21. Draga mladih

I FEEL
SLOVENIA

Grdina (zgodovinar) in dr. Brane Senegačnik (pesnik). Izhodiščna točka njihovega pogovora bo naslov Drage mladih – Čutim Slovenijo?

Pri nedeljski okrogli mizi pa bodo sodelovali dr. Bernard Nežmah (publicist), dr. Matej Avbelj (pravnik) ter mag. Klemen Žumer (strokovnjak za mednarodne odnose). Ti se bodo pa osredotočili na to, kakšna bo Slovenija jutri.

Seveda bo tudi časa za druženje čisto dovolj. Da ne bo nikomur dolgčas, so na sporedu tudi raznovrstne delavnice – novinarska, umetniška, športna in glasbena. Za soboto zvečer pa je organiziran izlet z ladjico, kateremu bo sledil večerni program.

Vse dodatne informacije in prijavnice so na voljo na spletni strani: www.draga-mladih.org

stanju pred 20 leti ter razmišljanje o prihodnosti.

Kot običajno so na programu tri okrogle mize oziroma predavanja.

Na petek bo predavanje imel zamejski gost Boris Pahor. V soboto se bodo pri okrogli mizi zbrali dr. Andrej Fink (politik), dr. Igor Škamperle (sociolog), dr. Igor

Draga mladih 2010
v Mariboru

Neža Kravos